

دکتر عبدالجبار بدیع الزمان

دانشکده علوم ریاضی و کامپیوتر

سال بازنشستگی: ۱۳۸۸

دکتر عبدالجبار بدیع الزمان به سال ۱۳۲۶ در شهر شادگان به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی را در این شهر گذراند و برای دوره دبیرستان عازم شهرستان آبادان شد. دوره دبیرستان را در سال ۱۳۴۶ در رشته ریاضی در دبیرستان رازی آبادان به پایان رسانید. به علت علاقه به ریاضیات، همان سال وارد دانشگاه جندی شاپور اهواز شد و در رشته ریاضی به تحصیل پرداخت. در سال ۱۳۵۰ دوره کارشناسی را با عنوان رتبه اول دوره به پایان رساند. پس از انجام خدمت نظام وظیفه در سال ۱۳۵۲ به عنوان کارشناس بخش ریاضی به استخدام دانشگاه جندی شاپور درآمد. ایشان در سال ۱۳۵۶ برای ادامه تحصیل با بورس دانشگاه عازم امریکا شد و در سال ۱۳۵۸ دوره فوق لیسانس ریاضی را در دانشگاه یوتا به پایان رساند و بلافاصله به ایران مراجعت نمود و در بخش ریاضی به عنوان مربی مشغول تدریس شد. دکتر بدیع الزمان از ابتدای سال ۱۳۶۲ تا مهر ۱۳۶۴ به مدت دو سال و نیم مدیر گروه ریاضی بود. در سال ۱۳۶۴ برای تحصیل در دوره دکتری با بورس دانشگاه عازم کشور انگلستان شد

و در سال ۱۳۶۸ دوره دکتری ریاضی را در دانشگاه بیرمنگام به پایان رساند و با مراجعت به ایران با عنوان استادیار در گروه ریاضی به تدریس پرداخت.

دکتر بدیع‌الزمان از سال ۱۳۶۹ تا ۱۳۷۸ بمدت ۹ سال سرپرست دفتر آموزش‌های آزاد دانشگاه بود و در سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۱ معاونت اداری و مالی دانشکده ریاضی را به عهده داشت. ایشان همواره عضو شورای تخصصی گروه ریاضی و شورای تحصیلات تکمیلی گروه و دانشکده بود. همچنین چهار سال عضو هیأت تحریریه مجله دانشکده علوم، چهار سال عضو کمیسیون تألیف و ترجمه دانشگاه و سه سال تا زمان بازنشستگی عضو شورای انتشارات دانشگاه بود. دکتر بدیع‌الزمان در سال ۱۳۷۴ به عنوان پژوهشگر فعال دانشگاه انتخاب شد.

همسر ایشان خانم عزت مایین آموزگار دبستان شهید نواب صفوی واقع در کوی استادان بودند. سه فرزند ایشان نوشین و نگار دارای مدرک کارشناسی ارشد در زبان انگلیسی و نوید مهندسی عمران می‌باشند. دکتر بدیع‌الزمان در سال ۱۳۸۸ با رتبه دانشجویی به باز نشستگی نایل آمد.

دکتر بدیع‌الزمان در توصیف وضعیت گروه ریاضی و اعضای هیأت علمی آن می گوید:

در سال ۱۳۴۶ به عنوان دانشجو وارد گروه ریاضی شدم و تا زمان بازنشستگی بجز سال‌های خدمت نظام وظیفه و سال‌های تحصیل در خارج از کشور، در گروه بودم و شاید از این نظر قدیمی‌ترین عضو گروه باشم. در سال اول ورودم به عنوان دانشجو، گروه ریاضی عضو هیأت علمی ثابت نداشت. استادان به صورت حق‌التدریس بودند. تعدادی از تهران می‌آمدند از جمله دکتر عباس ریاضی و دکتر اسرافیلیان و دو نفر از سازمان آب و برق خوزستان به تدریس اشتغال داشتند. در نیمسال دوم زنده یاد آقای عمیدی از دبیران ریاضی بنام آبادان به گروه منتقل شدند و ریاضی عمومی ۱ و ۲ را تدریس می‌کردند سپس دکتر مهدوی که بازنشسته دانشگاه تهران بودند، به عنوان معاونت آموزشی دانشگاه به دانشگاه پیوستند. ایشان دکتری آمار داشتند و معادلات دیفرانسیل و درسی به نام مکانیک را تدریس می‌کردند. دکتر مهدوی برای اعتلای گروه ریاضی و به طور کلی دانشگاه زحمات زیادی کشیدند. به دعوت و تلاش ایشان، دکتر سعادت که او نیز بازنشسته دانشگاه

تهران بودند، به گروه ریاضی پیوستند و از پروفسور هشترودی جهت تدریس دعوت نمودند که هفته ای یک روز کلاس برگزار می کردند. کلاس های پروفسور هشترودی خیلی مفید و پر بار بودند و مورد استقبال دانشجویان واقع می شدند. ایشان علاوه بر تدریس ریاضی سخن از فلسفه، ادبیات، هنر و گاهی سیاست هم می کردند. علاوه بر دانشجویان، استادان گروه ریاضی و سایر گروه های آموزشی در کلاس ایشان حضور می یافتند. سپس آقای آقوبزاده به گروه پیوست. ایشان از فارغ التحصیلان دوره مدرسی بود که به همت آقای دکتر مصاحب تاسیس شده بود. وجود آقای آقوبزاده خیلی موثر بود و باعث اعتلای گروه از نظر ارایه درس های جدیدی مانند مبانی ریاضیات و جبر مدرن شد. ایشان را یکی از بهترین استادان خود می دانم. سپس آقای عمیدی و دو سال پس از آن آقای آقوبزاده جهت ادامه تحصیل به خارج عزیمت نمودند. در سال ۱۳۵۳ که به عنوان کارشناس در گروه ریاضی به کار اشتغال داشتم آقایان دکتر کرمزاده و دکتر ریسی به گروه پیوستند. هر دوی آنان جوان و کوشا و از نظر علمی پر بار بودند و در اعتلای گروه ریاضی فوق العاده موثر واقع شدند. دکتر ریسی در سمت ریاست دانشکده علوم و دکتر کرمزاده به عنوان مدیر گروه ریاضی در سامان دادن به گروه تلاش بسیار نمودند. سر انجام دکتر ریسی عازم خارج از کشور شدند ولی دکتر کرمزاده به خدمات خود ادامه دادند. در سال های اخیر ایشان به تربیت دانشجویانی همت گماشتند که اینک خود از استادان برجسته گروه ریاضی می باشند. از افراد دیگری که باید نام برده شود و هر کدام به نوبه خود منشاء خدمات قابل توجهی به گروه ریاضی بودند آقایان دکتر محمد رستمی، دکتر جمال الدین صدر قدر قدر و دکتر منصور معتمدی بودند که متأسفانه دو نفر اخیر دیگر در میان ما نیستند. روحشان شاد و یادشان گرامی باد.

دکتر بدیع الزمان در چندین کنفرانس داخل و خارج از کشور شرکت داشته و چند مقاله علمی به چاپ رسانده است که از هر یک از این موارد فقط سه نمونه ارائه می شود.

الف - مقالات چاپ شده در مجلات خارجی

۱. A Uniform Ergodic Theorem and Summability , Bull. Of London Math.

Soc. ۲۴ (۱۹۹۲) pp. ۳۵۱- ۳۶۰ .

۲, Some Best Possible Tauberian Results for Abel and Cesaro Summability

, Bull

London Math. Soc. ۲۸ (۱۹۹۶) pp. ۲۸۳- ۲۹۰

۳. Some one Sided Tauberian Conditions in Banach Lattices , FJMS, ۱۲

(۲), ۲۰۰۴ , pp. ۱۷۷-۱۸۹

ب- کنفرانس های خارجی

۱- کنگره بین المللی ریاضی دانان در کشور سوویس سال ۱۳۷۳ عنوان مقاله ارایه شده ؛

Summability of Abel and Cesaro methods in Abstract Spaces

۲- دومین کنفرانس ریاضی آسیا در کشور تایلند ۱۳۷۵ عنوان مقاله ارایه شده

On Some Tauberian Theorems

۳ - کنگره بین المللی ریاضی دانان در کشور چین سال ۱۳۸۱ عنوان مقاله ارایه شده

On The Riesz Summability Methods

پ - :کنفرانس های داخلی

۱-کنفرانس ریاضی سالانه کشور در دانشگاه کرمان سال ۱۳۷۲ عنوان مقاله " جمع پذیری آبل و چزارو

در فضاهای فرشه "

۲- سمینار آنالیز ریاضی کشور در دانشگاه یزد ۱۳۷۹ عنوان مقاله " چند قضیه تاوبری در فضاهای

باناخ "

۳- کنفرانس ریاضی سالانه کشور در دانشگاه تبریز ۱۳۸۵ عنوان مقاله " روش های آبل و چزارو در

فضاهای P - نرم "

ت- طرح های پژوهشی:

۱- تعیین چند شرط تاوبری جدید برای روش های آبل و چزارو - طرح شماره ۲۵۷ سال ۱۳۷۴

۲-مجموع پذیری توابع حقیقی - طرح شماره ۲۸۳ سال ۱۳۷۷

۳-بررسی و مقایسه فضاهای توپولوژی فشرده فازی - طرح شماره ۵۰۲ سال ۱۳۸۶

کتاب های چاپ شده :

۱ - آنالیز ریاضی مقدماتی تالیف Colin Clark ، ترجمه دکتر بدیع الزمان

۲ - سری های فوریه تالیف Rajendra Bhatia انتشارات انجمن ریاضی امریکا، ترجمه دکتر بدیع الزمان

ایشان استاد راهنمای در حدود بیست دانشجوی کارشناسی ارشد بوده اند .